

Ünnepi műsorok!

Csüförtökön

Ünnepi műsorok!

megnyilik a Belvárosi Mozi.

REGINALD DENNY

színparkozó filmje

HENNY PORTEN

pazar öltözetes vigjátéka

Titkár ur nőül!!!

Segítség!!! Megnősülök!!!

Nadrággombokkal és aprópénzzel teli csomagot dobott a kormányzó lába elé egy egzaltált munkás.

Budapest, augusztus 22. Szent István-napján, a Szent Jobbot vivő körmenet felvonulása során a Tárnok-uca 8. számú háznál, amikor az erekyetartóval a papság elhaladt és a menetben a kormányzó és kísérete következett, egy munkáskülsejű férfi hirtelen áttörte a kordont és az úttestre dobott egy vászonzacskó-szerű csomagot, amely majdnem a kormányzó lábai elé esett. A kormányzó egy pillantást vetett a csomagra, majd folytatta útját. Két detektív azonnal lefogta az ismeretlen férfit és a közeli ház kapuja alá vitték. Neumann János detektívőfelügyelő a csomagot felvette a földről, amelyben ártatlan lin-lomok, nadrággombok, pléhdarabok, aprópénzek voltak. Az ismeretlennél egy töltetlen forgópisztolyt találtak. Az I. kerületi rendőrkapitányságon

megállapították, hogy az illető Verhanovits Ede nyomdai segédmunkás és az Aréna-uti Népszállóban lakik.

Verhanovits kihallgatása alkalmával azt vallotta, hogy maga sem tudja, hogy mi történt vele. Amikor a fényes urakat látta, arra gondolt, hogy az urak figyelmét fel kellene hívnia magára, talán segítenének rajta. A detektívek megállapították, hogy Verhanovits politikai mozgalmakban nem vett részt soha. Miután cselekedetét érthetetlennek találták, rendőrorvosi vizsgálat alá vetették. A vizsgálat megállapította, hogy Verhanovits nagyfokú korlátoltságban szenved és ön- és közveszélyes is lehet. Ezért a rendőrség az angyalföldi elmegyógyintézetbe szállította.

A rokkant koldust összeverte a csaposlegény.

(A Délmagyarország munkatársától.) A kettős ünnep hangulatát a csendes Ujszeden vasárnap délután hangos incidens zavarta meg. A Csanádi-uca 6. számú házban levő kocsmából hat óra körül heves szóváltás hangjai hallatszottak ki, majd nyílt az ajtó és egy magával tehetetlen ember röpült ki az uca kövezetére, ahol elterült. Utána egy atléta külsejű csaposlegény rohant és a földön fekvő és jajgató embert agyba-főbe verte.

A vad jelenetnek hamarosan szépszámu nézője akadt, azonban úgy látszik, hogy a csaposlegény izmainak láttára senkisémmé merészkedett a dühöngő megfékezésére. Az előkerült

rendőr azután rendet teremtett a kocsmá előtt és igazoltatta a verekedő Rákos Sándor csaposlegényt. A szerencsétlen ember egy rokkant koldus volt, aki pár fillér keresetre akart szert tenni és ezért valami szentképfelet árusított. Szegényes portékáját a kocsmában is árusította, de a harcias Rákos durván rátámadt, majd rövid szóváltás után egyszerűen kidobta a kocsmából az öreg embert és úgy elverte, hogy súlyosabb sérüléseket szenvedett. A koldus a sérülésekről láttelepet vetített fel, Rákos Sándor ellen a rendőrség megindította az eljárást.

„Mi egyszerre üzenünk hadat Trianon és a háború ellen”, — hirdették a szociálisták vasárnapi háborúellenes gyűlésén.

(A Délmagyarország munkatársától.) Lelkes hangulatú népgyűlést tartott vasárnap délután a szegedi szociáldemokrata párt, amelyen a tömegek tiltakoztak minden háborús készülődés ellen. A népgyűlésen több ezer főnyi tömeg, munkások, tisztviselők, iparosok és kereskedők jelentek meg.

A népgyűlést Olejnyik József nyitotta meg, aki rámutatott a háborús készülődések veszedelmére és kijelentette, hogy a szociáldemokrata párt az egész világon hadat üzent a háború ellen, háborút indított a háború ellen.

Ezután Propper Sándor országgyűlési képviselő tartotta meg beszédét, aki mindenekelőtt Peidl Gyula üdvözlését tolmácsolta Szeged nyilvánosságának.

— Az egész emberiségnek a munkát és megélhetését biztosító békére van szüksége — mondotta — fegyverek csattogása, javak elpusztítása, életek kioltása helyett. Tízennégy év múlt el azóta, mióta bűnös kezek elvágják a háború fenevad-jainak istárgját és azóta nem enyhült az árvák és özvegyek sikolya, sem a rokkantak millióinak nyomorúsága. 30 millió java ember, 30 millió fogyasztó, 30 millió pár teremtő kéz pusztult el. Még itt terjeng a vérszag és máris viharzik a háború szele. Mi magyar dolgozók, akik legtöbbet veszítettünk, szenvedtünk és áldoztunk, tiltakozunk minden háborús kaland ellen. Még egy ilyen háború s az ország menthetetlenül elpusztul!

— Ma ez az igazi hazafiasság: szembe szállni minden háborús készülődéssel! Mi magyar munkások a háború fekete évfordulóján a vihar tépő erejével kiáltjuk oda: »Soha, soha többé háborút!«

Nagy taps és éljenzés viharzott fel, majd a

zaj lecsillapultával Propper folytatta beszédét.

— Ez azonban nem jelenti azt, hogy a háború eredményeibe belenyugszunk.

Mi egyszerre üzenünk hadat Trianon és a háború ellen.

Igazságtalanság történt és a világ sorsának intézői a békeszerződésekkel új háborúk lehetőségeit készítették el. De mi jóvátételt követelünk. A szociáldemokrata párt mindig emberi és igaz álláspontot foglalt el. Trianont és a háborúellenes álláspontot csak azok nem tudják összeegyeztetni, akik azt látják, hogy Trianont csak fegyverrel lehet jóvátenni. Ha élni akarunk és igazságot akarunk,

a demokrácia fegyverével kell harcolnunk Trianon ellen.

Több szabadsággal, több kultúrával, jóléttel példát kell mutatni az elszakított területek népeinek: »Ide jöjjetek, lássátok, itt jólét van, kultúra van, itt süt a nap!«

— A Róthermere-akciótól nem várhatunk sokat. Szép és jó, ha van az igazságunknak barátja és pártfogója, de a történelem hajtóerői közé nem tartozik a szentimentalizmus. A másik angol, akire hivatkozhatunk, MacDonald, Locarno megteremtője, akit az angol nacionalisták elgáncsoltak. De már inog a konzervatív kormány és Anglia némsokára újból munkáskormány alá kerül. A nacionalizmus sem nálunk nem alkalmas, sem másutt az igazság betöltésére.

— Terrorral nem lehet kormányozni! — kiált közbe valaki.

— Mi háborút üzenünk a háború ellen és rászorítjuk a nacionalista imperializmust, hogy vonuljon vissza s örüljön, hogy ép bőrrel megusza a felelősségrevonát idejét. Két út áll előttünk,

az egyik a halál, a háború, a másik az élet, a világbéke útja. Mi ezt választjuk!

A szünni nem akaró taps és éljenzés csillapultával Propper Sándor áttért a belpolitikai helyzetre valószínűsítésére.

— Ha mi, dolgozó magyar nép, hozzá akarunk jutni igazunkhoz — mondotta, — úgy

belső átalakulásra van szükség.

Most csend van a felszínen, a tisztelt Ház üdül, de a reakció műhelyében serény munka folyik.

Beszélt ezután a decemberi választásokról és kifejtette az általános títkos választójog szükségességét. Foglalkozott Ugron Gábor és Bárczy István pálfordulásával, akik cserbenhagyták a demokráciát és a dolgozó polgárság lobogóját. Ez a politikai erkölcsi züllésnek oly foka, mely egyesenesen páratlan a történelemben. De ennek maga a polgárság is az oka, mely mandátumot adott és most egy szava sincs.

A közönség élénk helyeslése közepette ismertette a párt lakóvédelmi akciójának eddigi sikereit, a forgalmi adó részbeni eltörölését, majd a következő szavakkal fejezte be előadását:

— Nekünk, szervezett munkásoknak, szociáldemokratáknak kell elvégezni a reakció letörését, nek történelmi feladatát. Ebből fog kisarjadni Magyarország szebb jövője és jobb sorsa. A reakció, az erőszak önmagát marcangolja s nekünk siettetni kell pusztulását, hogy

romjain felépüljön a demokratikus nagy Magyarország.

A lelkes éljenzéssel fogadott beszéd után Olejnyik József a gyűlést bezárta.

Lovász Márton halála.

Budapest, augusztus 22. A magyar politikai élet egyik legmarkánsabb egyénisége, Lovász Márton nyugalmazott belügyminiszter, a régi függetlenségi párt ismert békebarát vezére, vasárnap reggel szívrohamában hirtelen meghalt. Másfél évvel ezelőtt, mint ismeretes, a bécsi emigrációból reverzállissal tért haza. Három hónappal ezelőtt elhagyta a főváros zaját, hogy szívbeteget feleségét nyugalmas helyre vigye. Budakeszin, az Erdei üdülő egyik pavillonjában lakott. Egy napig sem volt beteg. A csöndes nyaralóhelyen sétálással és olvasással töltötte utolsó napjait is.

Vasárnap reggel 5 és 6 óra között Lovásznén arra ébredt, hogy férje egy aszpírint vett be. »Mi bajod?« — kérdezte rosszat sejtve. Lovász rámosolygott feleségére, de szólni már nem tudott. Lovásznén orvost hivatott, de már késő volt. Mire az orvosok a szobába értek, e pár pillanat alatt, ajkán az utolsó mosollyal, Lovász Márton már halott volt. Lovász Márton tragikus halálának híre mély részvételt kelt mindenütt. Lovászt 1901-ben választották meg képviselőnek, lelkes tagja volt a Juth Gyula-csoportnak, majd a háború alatt Károlyi Mihályhoz csatlakozott. Ő volt az, aki 1918 elején harsány hangon kiáltotta a parlamentben: *Igenis, mi ántántbarátok vagyunk!* Alhatalatosan küzdött a különbékeért. Károlyi kormányában miniszter volt, de némsokára lemondott. Bécsben Jászi Oszkárral együtt szerkesztette az emigránsok *Jövő* című lapját.

Galgóczi magántanfolyam és jogi szeminárium

Budapest, VIII., Mária Terézia-tér 3. (Baross-u.)

Előkészít középiskolai magánvizsgákra, érettségire, alapvizsgákra, szigorlatokra. Külön jegyzetek.